

Łempicki, Z.

Zmarli członkowie : Ś. p. Bronisław Gubrynowicz (1870-1933) [nekrolog]

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 27, 147-148

1934

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

VIII.

Zmarli członkowie.

Ś. p. Bronisław Gubrynowicz.

(1870—1933)

Ś. p. Bronisław Gubrynowicz pochodził ze Lwowa, a dom jego ojca, właściciela i szefa wielkiej firmy wydawniczej, był ośrodkiem kultury literackiej nie tylko kresów, ale zjeżdżali tam i zbierali się przedstawiciele współczesnego życia literackiego. W tej atmosferze dorósłszy, odbył studia uniwersyteckie we Lwowie pod kierunkiem Romana Pilata, który na naukowych podstawach rozbudował gmach ówczesnej polonistyki i wykształcił cały szereg wybitnych uczniów. Studja swoje uzupełnił prof. Gubrynowicz następnie zagranicą w Berlinie, odbył też podróż naukową do Włoch, gdzie dłuższy czas pracował w bibliotekach.

Po całym szeregu drobnych szkiców i rozpraw wydał w r. 1904 pracę p. t. „Romans w Polsce za czasów Stanisława Augusta”. Nosi ona cechy zarówno jego zainteresowań, jak i jego metody bardzo skrupulatnej i ścisłej. Poza powieścią, której dzieje w Polsce śledził, a początki do końca XVII w. opracował dla encyklopedji Akademji Umiejętności, poświęcił wiele zainteresowania twórczości K. Brodzińskiego. W r. 1917 wyszła pierwsza część jego monografji o Kazimierzu Brodzińskim. W całym szeregu przyczynków dostarczył wiele cennych materiałów do zbadania dziejów twórczości Brodzińskiego.

Twórczość J. Słowackiego pociągała go od wczesnej młodości. Najtrwalszą zasługą w tej dziedzinie pozostanie wydanie dzieł Juliusza Słowackiego wraz z prof. Hahnem. W całym szeregu mniejszych rozpraw, a zwłaszcza recenzyj dał wiele przyczynków do zbadania twórczości Słowackiego.

Wydana w r. 1920 monografia o Antonim Małeckim jest nie tylko wyrazem hołdu dla wielkiego uczonego polskiego, ale niezmiernie cennym przyczynkiem do dziejów badań naukowych w Polsce.

Działalność naukowa ś. p. prof. Gubrynowicza nie wyczerpywała się w pracach i rozprawach, które sam pisał, ale obejmowała także i te, do których podjętę dawał swoim uczniom, a niewątpliwie także i te, których ukazanie się umożliwił. Jako profesor interesował się serdecznie nie tylko pracą, ale i życiem swoich uczniów. Na polu organizacji ruchu polonistycznego w Polsce położył wielkie zasługi, podtrzymując w bardzo ciężkich czasach wydawnictwo „Pamiętnika Literackiego” i inaugurując świetne wydawnictwo „Ruchu Literackiego”. Dzięki temu zostało utrzymane w Polsce żywe tętno ruchu w dziedzinie polonistyki.

Sam człowiek wielkiej pracy, do końca życia gorliwie oddający się nauce i wzbogacający pilnie i sumiennie zakres swojej wiedzy, ażeby go potem wspaniałomyślnie innym udzielić, nie szczędził trudu w zbiorowych wysiłkach inicjatyw społecznych i naukowych. Z prawdziwym oddaniem się poświęcał wiele czasu pracom naszego Towarzystwa, jako przewodniczący Wydziału Filologicznego.

Nauka polska oplakuje w nim stratę jednego z najsumieniejszych pracowników, Towarzystwo Naukowe Warszawskie jednego z najgorliwszych członków.

Z. Lempicki.
